

HLAVNÍ TÉMA

MŮŽE OBYČEJNÁ E-MAILOVÁ KOMUNIKACE PRÁVNĚ ZAVAZOVAT?

V současné moderní době je zcela běžné, že budování obchodních vztahů začíná zprávou v e-mailové schránce. Pokud bychom měli ve zkratce vystihnout obsah první zprávy mezi potenciálními obchodními partnery, mohl by zahrnovat následující: „Naši společnost velmi zaujala nabídka na Vašich webových stránkách. Prosíme o konkretizaci a sestavení optimálního návrhu právě pro nás.“

Poté by následovala výměna několika e-mailových zpráv, ve kterých by si strany upřesnily předmět, cenu a vedlejší náležitosti, jako jsou podmínky a doba dodání. Mnohé možná překvapí, že už po výměně těchto několika málo e-mailových zpráv může vzniknout právoplatná smlouva, a to přestože ani elektronicky neexistuje žádný dokument pojmenovaný jako „Smlouva“ a už vůbec nedošlo k podpisu podobné listiny.

Jak je to možné? Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v § 559 uvádí, že právní jednání je možné činit v jakékoliv formě, není-li volba formy vyloučena zákonem či jiným ujednáním. Hovoří se o takzvané bezformálnosti právních jednání, která podtrhuje obecnou zásadu autonomie vůle stran.

V tomto článku se chci zaměřit především na právní jednání, která nevyžadují písemnou formu, ačkoliv lze bezesporu pomocí e-mailové zprávy s elektronickým podpisem naplnit i požadavek písemné formy. Chci upozornit na to, že i pouhá e-mailová komunikace bez podpisů může strany zavazovat stejně jako písemná smlouva a určovat jim tak práva a povinnosti.

Aby bylo právní jednání platné, nelze samozřejmě opomenout základní náležitosti, jakými jsou vážná, dostatečně srozumitelná a určitá vůle jednajících osoby. Jednání musí činit svéprávná osoba se svobodnou vůlí prostou omylu a nesmíme zapomenout, že předmět právního jednání musí být možný a dovolený. E-mailová komunikace s nájemným vrahem tedy nebude považována za platné právní jednání, přestože by naplňovala ostatní náležitosti.

V § 1725 OZ je ustanoveno základní smluvní pravidlo, které říká, že smlouva je uzavřena, jakmile si strany ujednaly její obsah.

Typicky může být e-mailovou komunikací uzavřena smlouva o dílo, kterou lze uzavřít jak písemnou, tak i ústní formou. Pokud se jedna ze stran zavazuje provést pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu, vzniká smlouva o dílo a stranám vznikají práva a povinnosti uvedené v § 2586 a násl. občanského zákoníku. Podstatnými náležitostmi smlouvy o dílo je tedy vymezení díla, které se zhotovitel zavazuje pro objednatele zhotovit, a určení ceny, kterou se objednatel zavazuje za dílo zaplatit.

Strany jsou samozřejmě vázány také předsmulvnými odpovědnostmi. Nesmí například vyrazit důvěrné informace získané prostřednictvím e-mailových zpráv nebo si uzavření smlouvy rozmyslet tzv. za pět minut dvanáct.

Teoreticky tedy stačí ke vzniku smlouvy o dílo celkem tři jednoduché e-mailové zprávy. První, ve které objednatel projeví zájem (viz výše). Druhá, ve které zhotovitel popíše nabídku, navrhne cenu a dobu dodání. A konečně třetí zpráva, ve které objednatel vše potvrdí. A smlouva o dílo je na světě i se všemi jejími právními důsledky. Advokátní kanceláře pak mohou překypovat klienty, kteří budou zaryté přesvědčeni, že přece nejsou ničím vázání, protože žádnou smlouvu nikdy neuzavřeli!

Závěrem lze doporučit s ohledem na právní jistotu vždy uzavřít onen dokument s názvem „Smlouva“, ve kterém si strany jasně sjednají svá práva a povinnosti. Smlouva také může sloužit jako preventivní nástroj, díky kterému si strany uvědomí závažnost svého právního jednání a dobře si rozmyslí, k čemu se chtějí zavázat. Není od věci v této smlouvě vyloučit jakákoliv ujednání učiněná prostřednictvím e-mailové komunikace.

Natálie Ivanovská | Právnická fakulta MU

STRUČNĚ

VYBRANÉ ASPEKTY PROMLČENÍ NÁROKU NA NÁHRADU ŠKODY

Institut promlčení je projevem zásady vigilantius iura scripta sunt. Nehlídá-li si subjekt svá práva, nemůže a neměla by mu v tomto ohledu být poskytována dostatečná ochrana. Totéž platí i v případech, kdy si subjekt sice svých práv vědomí a ochrany se domáhá, ale nikoli řádným a včasným způsobem.

PŘÍPRAVA VRAŽDY

„Já ho/ji zabiju!“ Věta, kterou vyslovují dnes a denně stovky lidí, zejména pak na adresu svých životních partnerů, pubertálních dětí, nešikovných spoluhráčů v kopané, sousedů... Málokdo z nich ovšem svůj projev myslí opravdu vážně. A z těch, kteří jsou v pohnutí svých emocí přesvědčeni, že to opravdu udělají, se o skutečný útok na život toho druhého pokusí jen hrstka. Naštěstí.

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

Vynucování povinností Obecného
nařízení o ochraně osobních údajů

Účtenková loterie porušuje právo na
ochranu osobních údajů

Zajišťovací příkazy aneb když je finanční
správa více než soud

Vydědění nepominutelného dědice

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

MONITOR OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ (GDPR)

BUĎTE PŘÍPRAVENI NA REVOLUCI V OCHRANĚ DAT

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ PODLE GDPR NA KONFERENCI PVVS

Nový právní rámec ochrany osobních údajů a nakládání s nimi, který zesiluje kontrolu občanů nad svými údaji, se týká všech korporací, institucí, ale i jednotlivců, kteří zpracovávají osobní data. I o tomto velmi aktuálním tématu se bude hovořit na konferenci Právo ve veřejné správě.

PRÁVA CESTUJÍCÍCH

Tu situaci jistě znáte. Cestujete do školy, za prací nebo na dovolenou a musíte využít veřejnou dopravu či služeb soukromého dopravce. Víte, jaká máte jako cestující práva? Víte, jak se domáhat škody v situaci, kdy je Váš spoj zpožděn nebo zrušen? Na tyto a další otázky spojené s cestováním Vám odpovíme v následujícím článku.

Právní úpravu práv cestujících nalezneme nejen v českém právním řádu, ale i v právu evropském, některé otázky jsou navíc upraveny též mezinárodními úmluvami (např. tzv. Montrealskou úmluvou o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě). Základem české právní úpravy je občanský zákoník, který upravuje tato práva v rámci

úpravy závazků ze smluv o přepravě (ust. § 2550 an.) a v rámci úpravy zájezdu (ust. § 2521 an.).

Smlouvy o přepravě osob uzavíráme s dopravcem často nevědomky. Občanský zákoník pro platnost této smlouvy nevyžaduje písemnou formu, a proto se v praxi spíše setkáváme s jejím konkludentním uzavíráním – nejčastěji nastoupením do přepravního prostředku s platným jízdním dokladem. Touto smlouvou vzniká dopravci povinnost dopravit cestujícího do sjednaného místa a postarat se o jeho bezpečí a pohodlí, za což mu cestující zaplatí jízdné. Cestující má právo na to, aby dopravce provedl přepravu dohodnutým spojem ve sjednaný čas a v souladu s jízdním řádem (resp. v souladu se sjednanými podmínkami). Cestující má dále právo obdržet od dopravce např. informace o jízdních

řádech, cenách, přepravních podmínkách a zpoždění spojů. Dopravce rovněž musí zajistit pořádek, klid a čistotu v dopravním prostředku. Další práva a povinnosti nevyplyvající ze smlouvy o přepravě pak upravují jednotlivé přepravní řády (např. vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 175/2000 Sb., o přepravním řádu pro veřejnou dráží a silniční osobní dopravu) a smluvní přepravní podmínky jednotlivých dopravců.

Často uplatňovaným právem je především právo cestujících požadovat po dopravci náhradu škody, **nebyla-li přeprava provedena včas.**

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Štěpán Ciprýn | JUDr. Pavel Kiršner | AK CIKR

JUDIKATURA

POLICEJNÍ ZÁKROK PROTI POUŽÍVÁNÍ PYROTECHNIKY

Nejvyšší správní soud ve věci policejního zákroku proti Slávištům na Čechově mostě, sp. zn. 2 As 216/2016, rozhodl, že tento zásah byl oprávněný, jelikož účastníci pochodu nedbali výzev policie a nebezpečně používali pyrotechniku.

Dotčení se bránili, že předpis o pyrotechnických výrobcích, na který odkazuje vyhláška hlavního města Prahy, zakazující používání zábavní pyrotechniky, byl zrušen, a tudíž je odpalování pyrotechniky Prahou neregulováno a tedy dovoleno. Vycházeli také z toho, že v minulosti policie proti odpalování pyrotechniky nijak nezasahovala.

Nicméně z pohledu policie zde vzniknul stav, který vyhodnotila jako ohrožení zdraví účastníků pochodu (pyrotechniku odpalovali v bezprostřední blízkosti mezi sebou, prostor byl zadýmen a ztěžoval dýchání) a také majetku (pyrotechnika padala na loď proplovající pod mostem). Policie opakovaně a slyšitelně upozorňovala účastníky na to, že je používání pyrotechnických výrobků zakázáno a že zakročí, pokud tento zákaz nebude dodržen. V takové situaci neuspělo odvolávání se na legitimní očekávání, že policie nezasáhne jako v minulých letech, ani že výzvy nesměřovaly ke konkrétním účastníkům.

Odpalování pyrotechniky ve velkém rozsahu (s projevy spočívajícími v zadýmení, manipulaci s otevřeným ohněm a akustickým působením), v davu lidí (tj. v bezprostřední blízkosti ostatních osob), bez jakéhokoliv zajištění bezpečnostních požadavků na odpalování pyrotechniky, na komunikačně významném mostu v rušném historickém centru Prahy, pod nímž často plují výletní lodě plné turistů, je narušením veřejného pořádku, jež zásadně opravňuje k provedení policejního zákroku směřujícího k ukončení uvedeného jednání.

EXEKUCE NA VÝŽIVNÉ A ODMĚNA EXEKUTORA

V případech vymáhání plnění opakujícího se déle než pět let (typicky výživné) se podle exekučního tarifu odměna exekutora počítá z „pětinásobku hodnoty ročního plnění“. Podle Ústavního soudu je to však pouze maximální částka a v případě, že exekuce probíhá kratší dobu, má se počítat s hodnotou skutečně vymáhaného plnění.

Nálezem sp. zn. III. ÚS 1253/17 se Ústavní soud zastal muže, který byl po dobu řízení o snížení výživného (z důvodu snížení příjmu) v prodlení s plněním výživného a po pravomocném rozhodnutí o snížení výživného dlužné výživné dobrovolně doplatil. Ačkoliv exekuce probíhala pouze tři roky z čehož dva roky trval odklad exekuce z důvodu probíhajícího řízení o snížení výživného, exekutor při výpočtu odměny vycházel z výživného za 5 let a podle toho si vypočítal odměnu ve výši 68 tisíc, což je částka vyšší, než bylo dlužné výživné za celou dobu.

Pražský okresní soud, který tuto odměnu potvrdil, postupoval podle doslovného textu zákona a nezohlednil ústavní princip proporcionality, vyjádřený již v dřívějším rozhodnutí Ústavního soudu (nález sp. zn. Pl. ÚS 8/06), podle kterého má být odměna v přímé závislosti na výši vymáhaného plnění. Ačkoliv zákon ve své formulaci nezohledňuje skutečnost, že exekuce může trvat dobu kratší než pět let, je třeba tento nedostatek vyřešit výkladem. Není totiž možné, aby odměna za exekuci běžného výživného byla počítána z částky přesahující 200 tisíc.

Podle Ústavního soudu správný výklad odměny dle § 5 odst. 4 druhé věty exekučního tarifu není automaticky pětinásobek hodnoty ročního plnění, ale násobek ročního plnění odpovídající počtu měsíců, kdy exekuce skutečně probíhala.

ROZHOVOR

PETR BOUDA

„Zákon o registru smluv není třeba doplňovat. Do budoucna by spíše mělo dojít k odstranění zcela zbytečných výjimek,“ říká Mgr. Petr Bouda z Frank Bold Advokáti, jenž se na tvorbě zákona o registru smluv podílel a který s přednáškou „Registru smluv – prakticky“ vystoupí na 6. ročníku odborné konference Právo ve veřejné správě. Jakých chyb se subjekty při zveřejňování dopouštějí či které údaje lze bez obav znečitelnit se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Na letošním ročníku odborné konference Právo ve veřejné správě se představíte s přednáškou „Registru smluv – prakticky“. Zákon je v účinnosti již více než rok. Na jaké nejčastější problémy s jeho aplikací ve své praxi narazíte?

Problémy spojené s uveřejňováním smluv, se kterými se v praxi setkávám, lze rozdělit do tří kategorií. Tu první tvoří nesprávné uveřejnění smluv, zapříčiněné triviálními nedostatky, jako jsou nedodržení požadavku na otevřený a strojově čitelný formát, neuveřejnění metadat smlouvy, ačkoli v samotné smlouvě uveřejněné v registru smluv odpovídající informace uvedeny (a neutajeny) jsou, nebo nedostatky v identifikaci smluvních stran, velmi časté je například utajování jména a příjmení fyzické osoby v případech, kdy tato vystupuje jako podnikající fyzická osoba nebo jako kupující nemovitosti prodávané obcí. Tyto problémy jsou obvykle velmi snadno odstranitelné, a to striktním dodržováním litery zákona.

Do druhé kategorie lze zařadit interpretační obtíže spojené s výjimkami obsaženými v § 3 odst. 2 zákona

pokračování na straně 3

[celý článek](#)

[celý článek](#)

Odborná konference VI. ročník

**PRÁVO VE VEŘEJNÉ
SPRÁVĚ 2017**

7. listopadu 2017
Hotel BOBYCENTRUM Brno

www.pvvs.cz

CODEXIS®

ZÁKON O NÁHRADĚ ŠKODY V OBLASTI HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Dne 18. 8. 2017 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 262/2017 Sb. zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže a o změně zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže).

Je projevem transpozice evropské směrnice 2014/104/EU o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži, když v podrobnostech upravuje některé otázky spojené s povinností nahradit škodu způsobenou porušením pravidel o hospodářské soutěži stanovených zákonem upravujícím ochranu hospodářské soutěže, právními předpisy jiného členského státu Evropské unie upravujícími ochranu hospodářské soutěže nebo předpisy Evropské unie, a to dohodou soutěžitelů nebo zneužitím dominantního postavení soutěžitelů a uplatňováním práva na náhradu škody z omezování hospodářské soutěže v těchto případech.

Cílem zákonodárce deklarovaným v důvodové zprávě bylo zpřesnit úpravu uplatňování práva na náhradu škody způsobené omezením hospodářské soutěže a sjednotit základní principy tohoto uplatňování s odkazem na evropskou legislativu na úrovni členských států. Nová úprava má přinést přesnější a komplexnější pravidla pro případy civilních soudních řízení o náhradách škody způsobené porušením pravidel hospodářské soutěže, a to jak porušením předpisů na úrovni práva unijního, tak právního řádu českého.

Zákon nabyl své účinnosti dnem 1. 9. 2017.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA ZÁKONA O ADVOKACII

Dne 18. 8. 2017 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 258/2017 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Jde o relativně rozsáhlou novelu zákona upravujícího poskytování právních služeb advokáty a organizaci advokátního stavu v rámci profesní samosprávy. Změnových bodů je bezmála na pět desítek. Ty se dotýkají například ustanovení upravujících proces přípravu advokátních koncipientů na výkon advokacie, včetně advokátní zkoušky, či kárnou odpovědnost advokátů a kárné řízení. Novela přichází rovněž s novou úpravou poskytování právních služeb těm, kteří nespĺňují podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemohou zajistit poskytnutí právních služeb jinak, tedy nemajetným. Změn je však daleko více.

Zákon nabyl účinnosti, ovšem s výjimkou řady svých ustanovení, dnem 1. 9. 2017.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA OBECNÍHO A KRAJSKÉHO ZŘÍZENÍ

Dne 18. 8. 2017 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 257/2017 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Každý z těchto zákonů je novelizován v jednom změnovém bodě. Dle důvodové zprávy se zákonodárce snaží novelou reagovat na dosavadní negativní stav, kdy příslušné orgány aplikovaly právní úpravu nakládání s majetkem územních samosprávných celků při posuzování právnosti takového nakládání pouze prostřednictvím úzce chápaného kritéria ekonomické výhodnosti.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

ČLÁNEK

ZRUŠÍ BREXIT HRANICE MEZI IRY A VELKOU BRITÁNIÍ?

Brexit je jedním z nejdiskutovanějších témat v Evropě s efekty bezpochyby ekonomickými pro další části světa. Rozhodnutí britských voličů v referendu o členství Spojeného království v Evropské unii z roku 2016, kdy se většina vyslovila pro vystoupení z EU, mělo (a má) dalekosáhlý dopad na celou zemi v mnoha oblastech, které je třeba projednat a vyřešit. Jedním z takovýchto případů je mimo jiné problematika úpravy režimu na hranicích.

[Číst více na \[www.pravniprostor.cz\]\(http://www.pravniprostor.cz\)](#)

PŘIVÝDĚLEK VEDLE ZAMĚSTNÁNÍ

Mezi základní lidská práva patří právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost a dále právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací. Jedním ze zákonných omezení tohoto práva je ustanovení § 304 zákoníku práce, které platí pro osoby, které jsou již někde v pracovněprávním vztahu, tj. pro zaměstnance.

[Číst více na \[www.pravniprostor.cz\]\(http://www.pravniprostor.cz\)](#)

ROZHOVOR

... o registru smluv. Kromě výjimek, doplněných do zákona poslancekými pozměňovacími návrhy [např. § 3 odst. 2 písm. h) a l)], činí problémy i aplikace § 3 odst. 2 písm. i) tedy určení ceny, resp. hodnoty předmětu plnění smlouvy. Zde je řešením používat pravidlo „in dubio pro publico“, tedy „v pochybnostech uveřejnit“.

Třetí kategorií tvoří problémy spojené s nedodržováním jiných zákonů či s jejich nesprávným výkladem, které odhalila až nutnost začít dodržovat zákon o registru smluv. Jde například o problémy při poskytování informací, ochraně osobních údajů, ochraně obchodního tajemství „povinného subjektu“, adhezních smluv, dodržování povinnosti uzavírat smlouvy písemně, nebo nově s určením toho, zda je „povinný subjekt“ veřejným zadavatelem podle zákona o zadávání veřejných zakázek nebo ne. V těchto případech je třeba seznámit se s povinnostmi uloženými těmito jinými právními předpisy.

1. července tohoto roku vstoupila v účinnost ustanovení § 6 a § 7, která s sebou mimo jiné přinášejí obávanou sankci v podobě zrušení smlouvy od počátku. Je známo, na kolik smluv již tato sankce dopadla?

Je třeba rozlišit sankce obsažené v § 6 a § 7 zákona o registru smluv. Podle § 6 odst. 1 zákona o registru smluv jsou neúčinné v zásadě všechny smlouvy podléhající uveřejnění v registru smluv, které nebyly uveřejněny vůbec, resp. které nebyly uveřejněny v souladu se zákonem (neboť § 5 odst. 5 zákona o registru smluv obsahuje tzv. fikci uveřejnění). Počet nesprávně uveřejněných smluv lze odhadnout pouze orientačně například z dat uvedených na webu www.hlidacsmluv.cz. Řádově se jedná o tisíce smluv, podotýkám však, že smluvní strany mohou chyby odstranit ještě předtím, než ze smlouvy začnou plnit, pak nedojde ke vzniku bezdůvodného obohacení.

[celý rozhovor](#)

Jan Hoferek | redaktor

MONITOR ÚČETNICTVÍ MONITOR DANĚ

Vše potřebné pro Vaši práci na jednom místě!

ZJISTĚTE VÍCE

K Š B
INSTITUT

Neplatnost a zdánlivost
(fikce nepřijetí) usnesení
valné hromady

Jan Dědič
Jan Lasák

středa
8. 11. 2017